

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ
Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη 27/02/2020

Αριθμός απόφασης: 398

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ &
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

ΤΜΗΜΑ : Α7' - Επανεξέτασης

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45

Ταχ. Κώδικας : 54630 – Θεσ/νικη

Πληροφορίες :

Τηλέφωνο : 2313-333245

ΦΑΞ : 2313-333258

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

γ. Της ΠΟΛ 1064/27-4-2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-4-2017).

2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης **07/11/2019** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του **ΤΟΥ**, με **ΑΦΜ**, κατοίκου, η οποία κατατέθηκε στη Δ.Ο.Υ. Γιαννιτσών και διαβιβάστηκε στο αρμόδιο τμήμα Δικαστικού της Δ.Ο.Υ. Έδεσσας (αρ. πρωτ...../2019), κατά της με αριθμ. ειδοποίησης/2019 πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2018, της Δ.Ο.Υ. Γιαννιτσών, επί της με αριθμ. αρχικής δήλωσης φορολογίας εισοδήματος του οικείου φορολογικού έτους και τα προσκομιζόμενα με αυτά σχετικά έγγραφα.

5. Την ως άνω πράξη της οποίας ζητείται τροποποίηση.
6. Την Έκθεση Απόψεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Έδεσσας.
7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α7' - Επανεξέτασης της Υπηρεσίας μας, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο απόφασης.

Επί της από **07/11/2019** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του **ΤΟΥ**, με **ΑΦΜ**, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Ο προσφεύγων υπέβαλε στις 13/05/2019, την με αριθμ. αρχική δήλωση φορολογίας εισοδήματος φορολογικού έτους 2018, με την οποία δήλωσε μεταξύ άλλων και δαπάνες αγοράς αγαθών και παροχής υπηρεσιών ύψους 134,69 €. Από την εκκαθάριση της ως άνω δήλωσης προέκυψε κύριος φόρος ύψους 599,35 €, τέλη χαρτοσήμου και εισφορά ΟΓΑ στο χαρτόσημο ύψους 13,38 €, στο οποίο περιλαμβάνεται και προσαύξηση φόρου αποδείξεων ύψους 230,20 €, ήτοι, συνολικό ποσό ύψους 612,73 €.

Ο προσφεύγων με την υπό κρίση προσφυγή ζητά την τροποποίηση της με αριθμ. ειδοπ./2019 πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2018, της Δ.Ο.Υ. Γιαννιτσών και συγκεκριμένα τη διαγραφή και την απαλλαγή του από την προσαύξηση του φόρου αποδείξεων ύψους, 230,20 €, λόγω μη πραγματοποίησης δαπανών απόκτησης αγαθών και λήψης υπηρεσιών με ηλεκτρονικά μέσα πληρωμής. Ειδικότερα ισχυρίζεται ότι διαμένει και εργάζεται στις, από 01/07/2006 έως σήμερα, περιοχή όπου η οποιαδήποτε αγορά καταναλωτικών αγαθών και υπηρεσιών καθιστούν εξωπραγματική τη χρήση ηλεκτρονικού μέσου πληρωμής, το γεγονός δε, ότι οι εργαζόμενοι στο Άγιο Όρος, δεν εξαιρούνται ρητά από τη πραγματοποίηση δαπανών απόκτησης αγαθών και λήψης υπηρεσιών με ηλεκτρονικά μέσα πληρωμής, πιθανόν να οφείλεται σε πλεονασμό ή πολιτειακή παράλειψη.

Επειδή, με το ν.4174/2013 (Α170) θεσπίσθηκε ο Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας, ο οποίος στο άρθρο 1 ορίζει ότι : «Ο Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας (εφεξής «ο Κώδικας») καθορίζει τη διαδικασία προσδιορισμού και είσπραξης των εσόδων του Δημοσίου, που ορίζονται στο άρθρο 2, καθώς και τις διοικητικές κυρώσεις για τη μη συμμόρφωση με την κείμενη νομοθεσία, η οποία ρυθμίζει τα έσοδα αυτά.» Στο άρθρο 2 του ως άνω νόμου ορίζεται ότι : «1. Οι διατάξεις του Κώδικα ισχύουν για τα εξής δημόσια έσοδα: α. Φόρο Εισοδήματος β. Φόρο Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.)....»

Επειδή, στο άρθρο 18 του Ν 4174/2013, ορίζεται ότι "1. α. Ο υπόχρεος σε υποβολή φορολογικών δηλώσεων υποβάλλει τις φορολογικές δηλώσεις στη Φορολογική Διοίκηση κατά το χρόνο που προβλέπεται από την οικεία φορολογική νομοθεσία.

.....

2. Με αποφάσεις του Γενικού Γραμματέα ορίζονται:

- α) η μορφή των φορολογικών δηλώσεων,
- β) οι πληροφορίες και τα στοιχεία που πρέπει να αναγράφονται στη φορολογική δήλωση και τα τυχόν συνοδευτικά έγγραφα αυτής,
- γ) ο τρόπος υποβολής.
- δ) ο τρόπος με τον οποίο αυτή θα υπογράφεται.
- ε) ο τύπος και το περιεχόμενο (πληροφορίες και στοιχεία) του εκκαθαριστικού ΕΝ.Φ.Ι.Α., η διαδικασία και τα δικαιολογητικά χορήγησης των απαλλαγών, η διαδικασία σύνθεσης και διόρθωσης της δήλωσης του ΕΝ.Φ.Ι.Α. καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.....»

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου 20 του ν. 4174/2013 ορίζεται ότι : «1. Όταν ο φορολογούμενος αμφιβάλλει σχετικά με την υποχρέωση υποβολής φορολογικής δήλωσης, έχει δικαίωμα να υποβάλει φορολογική δήλωση με επιφύλαξη, η οποία πρέπει να είναι ειδική και αιτιολογημένη. Κάθε γενική ή αόριστη επιφύλαξη θεωρείται άκυρη και δεν επιφέρει κανένα αποτέλεσμα. Ο Γενικός Γραμματέας δύναται να δεχθεί την επιφύλαξη και να διαγράψει το ποσό της φορολογητέας ύλης για την οποία διατυπώθηκε η επιφύλαξη εντός ενενήντα (90) ημερών από την υποβολή της δήλωσης. Σε περίπτωση απόρριψης της επιφύλαξης ή παρέλευσης άπρακτης της προθεσμίας απάντησης, ο φορολογούμενος μπορεί να προσφύγει στην Ειδική Διοικητική Διαδικασία, σύμφωνα με το άρθρο 63 του Κώδικα.

2. Ομοίως μπορεί να διατυπωθεί επιφύλαξη σε ό,τι αφορά το χαρακτηρισμό της φορολογητέας ύλης και την υπαγωγή της σε άλλη φορολογία, σε άλλη κατηγορία, σε μειωμένο φορολογικό συντελεστή ή σε σχέση με τυχόν εφαρμοστέες εκπτώσεις και απαλλαγές. Ειδικά, προκειμένου για την υπαγωγή σε άλλη φορολογία ή κατηγορία, αν γίνει δεκτή η επιφύλαξη, η δήλωση θεωρείται ότι υποβλήθηκε εμπρόθεσμα για τη φορολογία ή κατηγορία αυτή. Η επιφύλαξη δεν συνεπάγεται την αναστολή της είσπραξης του φόρου. Σε περίπτωση αποδοχής της επιφύλαξης από τον Γενικό Γραμματέα, ο φόρος που τυχόν καταβλήθηκε αχρεωστήτως, επιστρέφεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 42 του Κώδικα.»

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου 19 του ν. 4174/2013 ορίζεται ότι : «1. Αν ο φορολογούμενος διαπιστώσει, ότι η φορολογική δήλωση που υπέβαλε στη Φορολογική Διοίκηση περιέχει λάθος ή παράλειψη, υποχρεούται να υποβάλει τροποποιητική φορολογική δήλωση. 2. Αν ο φορολογούμενος υποβάλει τροποποιητική φορολογική δήλωση εντός της προθεσμίας υποβολής της αρχικής φορολογικής δήλωσης, τότε και η τροποποιητική φορολογική δήλωση επέχει θέση αρχικής δήλωσης και θεωρείται ότι και οι δύο, αρχική και τροποποιητική έχουν υποβληθεί εμπρόθεσμα.

3.α. Τροποποιητική φορολογική δήλωση υποβάλλεται οποτεδήποτε μέχρι την κοινοποίηση του προσωρινού προσδιορισμού του φόρου από τη Φορολογική Διοίκηση ή μέχρι την παραγραφή του δικαιώματος της Φορολογικής Διοίκησης για έλεγχο της αρχικής δήλωσης.....»

Επειδή, σύμφωνα με την ΠΟΛ 1114/2016 “Επομένως, υπό το καθεστώς του άρθρου 19 του Κ. Φ.Δ., η προβλεπόμενη σε αυτό τροποποιητική δήλωση περιλαμβάνει τόσο τη δήλωση, η οποία συνεπάγεται επαύξηση των φορολογικών υποχρεώσεων αυτού που την υποβάλλει (και αντιστοιχεί στην προαναφερθείσα πρώην συμπληρωματική) και η υποβολή της είναι υποχρεωτική, όσο και τη δήλωση, η οποία συνεπάγεται μείωση των υποχρεώσεων που προέκυπταν από την αρχική δήλωση (και αντιστοιχεί στην προαναφερθείσα πρώην ανακλητική) και η υποβολή της δεν έχει χαρακτήρα υποχρεωτικότητας, αλλά ανάγεται στη σφαίρα των δικαιωμάτων του ενδιαφερόμενου”

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 32 του Ν 4174/2013 “ 1. Στις περιπτώσεις που, κατά την κείμενη φορολογική νομοθεσία, η φορολογική δήλωση δεν συνιστά άμεσο προσδιορισμό φόρου, η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου. 2. Η πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου εκδίδεται με βάση στοιχεία που έχουν τυχόν παρασχεθεί από τον φορολογούμενο σε φορολογική δήλωση ή κάθε άλλο στοιχείο που έχει στη διάθεσή της η Φορολογική Διοίκηση».

Επειδή, με τις διατάξεις του **άρθρου 34 του ν. 4174/2013** ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι: « Ο φορολογούμενος δύνатаι να ζητά την έκδοση πράξης διόρθωσης διοικητικού προσδιορισμού φόρου, σε περίπτωση υποβολής τροποποιητικής δήλωσης σχετικά με την οποία έχει εκδοθεί πράξη διοικητικού προσδιορισμού του φόρου. Η Φορολογική Διοίκηση υποχρεούται να εκδώσει πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου μόνο εφόσον κάνει αποδεκτή την τροποποιητική δήλωση....»

Επειδή, περαιτέρω, με τις διατάξεις του **άρθρου 16 του ν. 4172/2013**, ορίζεται ότι : «1. Ο φόρος που προκύπτει κατά την εφαρμογή του άρθρου 15 μειώνεται κατά το ποσό των χιλίων εννιακοσίων (1.900) ευρώ για το φορολογούμενο χωρίς εξαρτώμενα τέκνα, όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 11, όταν το φορολογητέο εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και συντάξεις δεν υπερβαίνει το ποσό των είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ. Η μείωση του φόρου ανέρχεται σε χίλια εννιακόσια πενήντα (1.950) ευρώ για το φορολογούμενο με ένα (1) εξαρτώμενο τέκνο, σε δύο χιλιάδες (2.000) ευρώ για δύο (2) εξαρτώμενα τέκνα και σε δύο χιλιάδες εκατό (2.100) ευρώ για τρία (3) εξαρτώμενα τέκνα και άνω. Εάν το ποσό του φόρου είναι μικρότερο των ποσών αυτών, η μείωση του φόρου περιορίζεται στο ποσό του αναλογούντος φόρου.

2. Για φορολογητέο εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και συντάξεις, το οποίο υπερβαίνει το ποσό των είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ, το ποσό της μείωσης μειώνεται κατά δέκα (10) ευρώ ανά χίλια (1.000) ευρώ του φορολογητέου εισοδήματος από μισθούς και συντάξεις.

3.α) Προκειμένου να διατηρηθεί η μείωση φόρου σύμφωνα με το άρθρο αυτό, ο φορολογούμενος απαιτείται να πραγματοποιήσει δαπάνες απόκτησης αγαθών και λήψης υπηρεσιών στην ημεδαπή ή σε κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ε.Ο.Χ., οι οποίες να έχουν εξοφληθεί με ηλεκτρονικά μέσα πληρωμής, όπως, ενδεικτικά αλλά όχι περιοριστικά, κάρτες και μέσα πληρωμής με κάρτες, πληρωμή μέσω λογαριασμού πληρωμών Παρόχων Υπηρεσιών Πληρωμών του Ν.

3862/2010, χρήση ηλεκτρονικού πορτοφολιού κ.λπ., το ελάχιστο ποσό των οποίων προσδιορίζεται ως ποσοστό του φορολογητέου εισοδήματός του, σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα:

Εισόδημα (σε ευρώ)	Ποσοστό ελάχιστης δαπάνης με ηλεκτρονική συναλλαγή και μέσα πληρωμής με κάρτα (Προοδευτική εφαρμογή)
1-10.000	10%
10.000,01-30.000	15%
30.000,01 και άνω	20% και μέχρι 30.000 ευρώ

β) Από την υποχρέωση χρήσης ηλεκτρονικών μέσων πληρωμής για την πραγματοποίηση των δαπανών της περίπτωσης α' εξαιρούνται φορολογούμενοι εβδομήντα (70) ετών και άνω, άτομα με ποσοστό αναπηρίας ογδόντα τοις εκατό (80%) και άνω, όσοι βρίσκονται σε δικαστική συμπαράσταση, οι φορολογικοί κάτοικοι της Ε.Ε. ή του Ε.Ο.Χ., υπό τις προϋποθέσεις του [άρθρου 20 του Ν. 4172/2013](#), που υποχρεούνται σε υποβολή δήλωσης στην Ελλάδα και φορολογούνται με την κλίμακα από μισθωτή εργασία και συντάξεις. Για τους φορολογούμενους του προηγούμενου εδαφίου, απαιτείται η προσκόμιση αποδείξεων ίσης αξίας, σύμφωνα με την κλίμακα της προηγούμενης περίπτωσης.

γ) Αν δεν καλύπτεται το ελάχιστο απαιτούμενο ποσό της παραπάνω κλίμακας, τότε ο φόρος προσαυξάνεται κατά το ποσό που προκύπτει από τη θετική διαφορά μεταξύ του απαιτούμενου και του δηλωθέντος ποσού, πολλαπλασιαζόμενης με συντελεστή είκοσι δύο τοις εκατό (22%).

δ) Εξαιρούνται από την υποχρέωση χρήσης ηλεκτρονικών μέσων πληρωμής και προσκόμισης αποδείξεων για την πραγματοποίηση δαπανών, οι υπάλληλοι του Υπουργείου Εξωτερικών, οι στρατιωτικοί, εφόσον υπηρετούν στην αλλοδαπή, οι υπηρετούντες στη Μόνιμη Ελληνική Αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσοι διαμένουν σε οίκο ευγηρίας και σε ψυχιατρικό κατάστημα και οι φυλακισμένοι.

ε) Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων καθορίζεται η διαδικασία συγκέντρωσης των απαραίτητων δεδομένων από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών.

στ) Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι εξαιρούμενες δαπάνες και άλλες κατηγορίες φορολογουμένων που εξαιρούνται από την υποχρέωση πραγματοποίησης των δαπανών με ηλεκτρονικά μέσα πληρωμής, τα επιπλέον κίνητρα για φορολογούμενους που υπερβαίνουν τα προβλεπόμενα ποσοστά ελάχιστης δαπάνης και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας.»

Επειδή, στην Αριθμ. Α.1109/3-4-2019 Απόφαση με θέμα :«Καθορισμός δαπανών για τις οποίες απαιτείται η χρήση ηλεκτρονικών μέσων πληρωμής ή και συλλογής αποδείξεων», ορίζεται μεταξύ άλλων, στο **άρθρο 1** : «Για να διατηρηθεί η μείωση φόρου σύμφωνα με το [άρθρο 16 του Ν. 4172/2013](#), ο φορολογούμενος απαιτείται να πραγματοποιήσει δαπάνες απόκτησης αγαθών και λήψης υπηρεσιών στην ημεδαπή ή σε κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ε.Ο.Χ., οι οποίες να έχουν εξοφληθεί με ηλεκτρονικά μέσα πληρωμής, δηλαδή κάρτες και μέσα πληρωμής με κάρτες, πληρωμή μέσω λογαριασμού πληρωμών Παροχών Υπηρεσιών Πληρωμών του [ν. 3862/2010](#) [(νυν.

[ν. 4537/2018](#)) (μεταφορά πίστωσης, εντολές άμεσης χρέωσης, πάγιες εντολές)], και διενεργούνται μέσω ηλεκτρονικής τραπεζικής (e-banking), ηλεκτρονικού πορτοφολιού (e-wallet) κ.λπ., το ελάχιστο ποσό των οποίων προσδιορίζεται ως ποσοστό του φορολογητέου εισοδήματος του, σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα:

Εισόδημα (σε ευρώ)	Ποσοστό ελάχιστης δαπάνης με ηλεκτρονική συναλλαγή Και μέσα πληρωμής με κάρτα (Προοδευτική εφαρμογή)
1-10.000	10%
10.000,01-30.000	15%
30.000,01 και άνω	20% και μέχρι 30.000 ευρώ

Η κλίμακα της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζεται προοδευτικά, έτσι ώστε ο συντελεστής του επόμενου κλιμακίου να υπολογίζεται μόνον στο υπερβάλλον ποσό του εισοδήματος.

Στο **άρθρο 3**, ότι : «1. Εξαιρούνται από την υποχρέωση χρήσης ηλεκτρονικών μέσων πληρωμής, σύμφωνα με την περ. β΄ της [παρ. 3 του άρθρου 16 του Ν. 4172/2013](#), οι φορολογούμενοι εβδομήντα (70) ετών και άνω, άτομα με ποσοστό αναπηρίας ογδόντα τοις εκατό (80%) και άνω, όσοι βρίσκονται σε δικαστική συμπαράσταση, οι φορολογικοί κάτοικοι της Ε.Ε. ή του Ε.Ο.Χ., υπό τις προϋποθέσεις του [άρθρου 20 του Ν. 4172/2013](#), που υποχρεούνται σε υποβολή δήλωσης στην Ελλάδα και φορολογούνται με την κλίμακα από μισθωτή εργασία και συντάξεις.

2. Εξαιρούνται από την υποχρέωση χρήσης ηλεκτρονικών μέσων πληρωμής και οι παρακάτω κατηγορίες φορολογουμένων:

α. Δημόσιοι λειτουργοί και δημόσιοι υπάλληλοι που υπηρετούν στην αλλοδαπή, καθώς και φορολογικοί κάτοικοι Ελλάδας που διαβιούν ή εργάζονται στην αλλοδαπή, με την επιφύλαξη του άρθρου 4 της παρούσας.

β. Ανήλικοι που υποχρεούνται σε υποβολή δήλωσης φορολογίας εισοδήματος και φορολογούνται με την κλίμακα των μισθωτών και συνταξιούχων.

γ. Φορολογούμενοι που κατοικούν μόνιμα σε χωριά με πληθυσμό έως 500 κατοίκους και σε νησιά με πληθυσμό κάτω των 3.100 κατοίκων, σύμφωνα με την τελευταία απογραφή, εκτός αν πρόκειται για τουριστικούς τόπους.

δ. Οι φορολογούμενοι που δεν έχουν εισόδημα από καμία κατηγορία ή έχουν εισόδημα μόνο από κεφάλαιο ή/και από υπεραξία μεταβίβασης κεφαλαίου και το τεκμαρτό τους εισόδημα δεν υπερβαίνει το ποσό των 9.500 ευρώ, σύμφωνα με την περ. α΄ της [παρ. 1 του άρθρου 34 του Ν. 4172/2013](#).

ε. Οι φορολογούμενοι που είναι εγγεγραμμένοι στο Μητρώο ανέργων του ΟΑΕΔ, για τη διαφορά που προκύπτει μεταξύ του τεκμαρτού και του συνολικού εισοδήματος τους, σύμφωνα με την περ. δ΄ της [παρ. 1 του άρθρου 34 του Ν. 4172/2013](#).

στ. Οι φορολογούμενοι που είναι δικαιούχοι Κοινωνικού Εισοδήματος Αλληλεγγύης (ΚΕΑ).

ζ. Οι υπηρετούντες την υποχρεωτική στρατιωτική τους θητεία.

η. Οι φορολογούμενοι που βρίσκονται σε κατάσταση μακροχρόνιας νοσηλείας (πέραν των 6 μηνών).

θ. Οι υπήκοοι τρίτων χωρών που αιτούνται ή/και λαμβάνουν διεθνή προστασία από την Ύπατη Αρμοστεία του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (Ο.Η.Ε.) για τους Πρόσφυγες και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

ι. Οι φορολογούμενοι των οποίων το πραγματικό εισόδημα δεν υπερβαίνει το ποσό των έξι χιλιάδων (6.000) ευρώ, το τεκμαρτό τους εισόδημα δεν υπερβαίνει το ποσό των εννέα χιλιάδων πεντακοσίων (9.500) ευρώ και εφόσον πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις της [παρ. 1 του άρθρου 15 του Ν. 4172/2013](#).

3. Οι φορολογούμενοι των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου υποχρεούνται να προσκομίσουν αποδείξεις ίσης αξίας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στα άρθρα 1 και 2 της παρούσας. Οι αποδείξεις φυλάσσονται για μελλοντικό έλεγχο. Στο **άρθρο 4**, ότι : «Εξαιρούνται από την υποχρέωση χρήσης ηλεκτρονικών μέσων πληρωμής και προσκόμισης αποδείξεων για την πραγματοποίηση δαπανών, οι υπάλληλοι του Υπουργείου Εξωτερικών, οι στρατιωτικοί, εφόσον υπηρετούν στην αλλοδαπή, οι υπηρετούντες στη Μόνιμη Ελληνική Αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσοι διαμένουν σε οίκο ευγηρίας και σε ψυχιατρικό κατάστημα και οι φυλακισμένοι.» Στο **άρθρο 5**, ότι : «Το ποσό των δαπανών δηλώνεται ατομικά από κάθε σύζυγο ή από κάθε μέρος συμφώνου συμβίωσης.

Εάν δεν καλύπτεται το ελάχιστο απαιτούμενο ποσό της κλίμακας του άρθρου 1 της παρούσας, τότε ο φόρος προσαυξάνεται κατά το ποσό που προκύπτει από τη θετική διαφορά μεταξύ του απαιτούμενου και του δηλωθέντος ποσού, πολλαπλασιαζόμενης με συντελεστή είκοσι δύο τοις εκατό (22%).»

Επειδή, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 63 του Ν 4174/2013 «Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα την επανεξέταση της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης. Η αίτηση υποβάλλεται στη φορολογική αρχή που εξέδωσε την πράξη ή παρέλειψε την έκδοσή της και πρέπει να αναφέρει τους λόγους και τα έγγραφα στα οποία ο υπόχρεος βασίζει το αίτημά του. Η αίτηση πρέπει να υποβάλλεται από τον υπόχρεο εντός τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης σε αυτόν ή από τη συντέλεση της παράλειψης. Η προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου αναστέλλεται κατά το χρονικό διάστημα από 1 έως 31 Αυγούστου.»

Επειδή, με τον ως άνω Κώδικα, εντάχθηκαν σε ενιαίο κείμενο οι σχετικές ρυθμίσεις των υπαγόμενων σε αυτόν φορολογιών. Ειδικότερα, όσον αφορά την υποβολή των φορολογικών δηλώσεων ο νέος κώδικας προβλέπει, εκτός της αρχικής και της υπό επιφύλαξη δήλωσης, την υποβολή της κατ' άρθρο 19 παρ.1, τροποποιητικής δήλωσης, την οποία υποβάλει ο φορολογούμενος, όταν διαπιστώσει ότι η αρχική δήλωσή του περιέχει λάθος ή παράλειψη. Η

τροποποιητική δήλωση αναφέρεται στη συμπληρωματική δήλωση του προϊσχύσαντος καθεστώτος, συμπεριλαμβάνει όμως και την ανάκληση υποβληθείσας δήλωσης στην περίπτωση, που από πραγματικό ή νομικό σφάλμα ο υπόχρεος περιέλαβε στη δήλωσή του φορολογητέα ύλη, που ήταν ανύπαρκτη ή υπερέβαινε την πραγματική ή δεν υπόκειται σε φόρο. Συνεπώς, οι ρυθμίσεις του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας δεν αποκλείουν τη δυνατότητα, που είχε και πριν τη θέσπισή του ο φορολογούμενος, όταν στη δήλωσή του περιέλαβε ως φορολογητέα, ποσά μη υποκείμενα σε φόρο, να ανακαλέσει κατά το αντίστοιχο κεφάλαιο τη δήλωση, υποβάλλοντας κατά τούτο τροποποιητική της αρχικής και να ζητήσει την επιστροφή του αχρεώστητου ποσού φόρου. Ως εκ τούτου, κατά τη διαδικασία ανάκλησης, που θεσπίζεται από τον Κώδικα, ο φορολογούμενος οφείλει να υποβάλει, προηγουμένως, σχετική δήλωση στη Φορολογική Διοίκηση και σε περίπτωση, που δε γίνει αυτή δεκτή ή παρέλθει τρίμηνη προθεσμία χωρίς να αποφανθεί η Διοίκηση επί της ανακλήσεως μπορεί να ασκήσει ενδικοφανή προσφυγή κατά της ρητής ή σιωπηρής απόρριψης και μόνο αν και αυτή απορριφθεί ρητά ή σιωπηρά μπορεί να προσφύγει στο διοικητικό δικαστήριο (Δ.Εφ.Χανίων 387/2017). Εξάλλου, από τις προπαρατεθείσες διατάξεις του άρθρου 63 παρ. 1 ν. 4174/2013 (όπως ισχύουν και ίσχυαν κατά την ημερομηνία υποβολής από την προσφεύγουσα της δήλωσης απόδοσης παρακρατούμενου φόρου στα εισοδήματα από μερίσματα (27/09/2019) συνάγεται ότι **η ενδικοφανής προσφυγή έχει προβλεφθεί και μπορεί να ασκηθεί μόνο κατά ρητών ή σιωπηρών (τεκμαιρόμενων) πράξεων** (προσδιορισμού φόρου ή επιβολής προστίμου) της Φορολογικής Διοίκησης, ως τοιούτων νοουμένων των **ατομικών διοικητικών πράξεων** κατά την έννοια που έχουν αυτές στο διοικητικό δίκαιο.

Επειδή, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα : Ο προσφεύγων υπέβαλε στις 13/05/2019, την με αριθμ. αρχική δήλωση φορολογίας εισοδήματος φορολογικού έτους 2018, με την οποία δήλωσε μεταξύ άλλων και δαπάνες αγοράς αγαθών και παροχής υπηρεσιών ύψους 134,69 €. Από την εκκαθάριση της ως άνω δήλωσης προέκυψε κύριος φόρος ύψους 599,35 €, στον οποίο συμπεριλαμβάνεται προσαύξηση φόρου αποδείξεων ύψους 230,20 €, πλέον τέλη χαρτοσήμου και εισφορά ΟΓΑ στο χαρτόσημο ύψους 13,38 €, ήτοι, συνολικό ποσό ύψους 612,73 €.

Επειδή ο προσφεύγων στρέφεται κατά πράξης που έχει εκδοθεί με βάση στοιχεία που έχουν παρασχεθεί από τον ίδιο στη φορολογική δήλωση του φορολογικού έτους 2018, ενώ από τα στοιχεία του φακέλου και το σύστημα TAXIS, δεν προκύπτει η υποβολή τροποποιητικής φορολογικής δήλωσης ή οποιαδήποτε επιφύλαξη, σχετικά με την απαλλαγή του από την υποχρέωση εξόφλησης για αγορά αγαθών και λήψης υπηρεσιών, με ηλεκτρονικά μέσα πληρωμής, με την προσκόμιση των σχετικών δικαιολογητικών στην αρμόδια Δ.Ο.Υ., η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή, πρέπει να απορριφθεί στο βαθμό που δεν ακολούθησε την προσήκουσα διοικητική διαδικασία.

Επειδή, οι φορολογικές διατάξεις εν γένει και ειδικότερα αυτές, που θεσπίζουν απαλλαγές ή απαλλαγές ή εξαιρέσεις, πρέπει να ερμηνεύονται στενά, ακολουθώντας τη γραμματική ερμηνεία (Σ.τ.Ε. 2243/1963, 3207-3208/1964, 3422/1975, 2989/1980, 3007/1984, 2312/1992, Κ.Λ.Π. – ΚΑΙ Υπ. Οικ. Α. 5911/Πολ. 87/1968) και επειδή κάθε φορολογική διάταξη, θεσπίζουσα κατ' εξουσιοδότηση νόμου και επιτρέπουσα παρεκκλίσεις από τον κανόνα, είναι στενώς ερμηνευτέα (Σ.τ.Ε. 772/1975).

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, η παρούσα ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί, καθότι από τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία εγείρονται αμφιβολίες ως προς τον τόπο διαμονής του προσφεύγοντος, κατά το έτος 2018. Τούτο, διότι, από τη μεν, φορολογική δήλωση του οικείου έτους, η οποία επέχει θέση υπεύθυνης δήλωσης, προκύπτει, ότι ο τόπος κατοικίας του, ήταν τα, επί της οδού, από το έγγραφο δε, της του, προκύπτει ότι ο προσφεύγων εργάζεται και διαμένει στις του, από τις 01/07/2006. Επίσης, αξίζει να επισημανθεί ότι από το υποσύστημα μητρώου του TAXIS, προκύπτει ότι ο προσφεύγων με την υπ' αρ./2010 δήλωση μεταβολής προσωπικών του στοιχείων, δήλωσε αρχικά ως διεύθυνση κατοικίας την οδό στα, την οποία μετέβαλε, μόλις, στις 4/11/2019, δηλώνοντας ως τόπο κατοικίας, τις, δηλαδή, λίγες ημέρες πριν τη άσκηση της παρούσας ενδικοφανούς προσφυγής. Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 11 του ν. 4174/2013, ο φορολογούμενος δεν μπορεί να επικαλείται έναντι της Φορολογικής Διοίκησης, τις μεταβολές των στοιχείων του μέχρι τον χρόνο ενημέρωσής της, εν προκειμένω ότι διέμενε στις του, κατά το φορολογικό έτος 2018, μέχρι τις 4/11/2019 (τον χρόνο ενημέρωσης της Δ.Ο.Υ.).

Υπό τα δεδομένα, η υπό κρίση προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με αριθμό/07-11-2019 ενδικοφανούς προσφυγής του ΤΟΥ, με ΑΦΜ

Οριστική φορολογική υποχρέωση του προσφεύγοντος, με βάση τη με αριθμ. ειδ./2019, πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος Φυσικών Προσώπων, αρχικής δήλωσης φορολογικού έτους **2018**, ποσό πληρωμής με την παρούσα απόφαση: **612,73 €**

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές αντίγραφο

Η υπάλληλος του Αυτοτελούς

Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ
ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ Α7
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΜΑΒΙΝΙΔΟΥ ΚΥΡΑΤΣΑ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.